

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/66/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012201212
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012201212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: I., bytom W., zastúpeného JUDr. Ivanou Gajdošikovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom vo Zvolene, J. Kozáčka 146/13, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. marca 2013, č. k. 26Sd/305/2012-26, v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. marca 2013, č. k. 26Sd/305/2012-26, v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania z m e ň u j e tak, že navrhovateľ n e á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 27. marca 2013, č. k. 26Sd/305/2012-26, zastavil konanie s poukazom na § 250d ods. 3 v spojení s §250h ods. 2 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom podaním z 20. marca 2012 a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi za 2 úkony právnej služby náhradu trov konania vo výške 132,64 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, vedený v Tatra banke a. s., Zvolen, číslo účtu XXX XXX XXXXX/XXXX.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. s použitím § 246c O.s.p. Odporkyňu zaviazal k povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v konaní navrhovateľovi, pretože odvolanie podal dôvodne a opravný prostriedok vzal späť v dôsledku správania sa odporkyne, ktorá mu po podaní odvolania - návrhu na preskúmanie rozhodnutia v celom rozsahu vyhovela. Trovy krajský súd priznal za 2 úkony právnej pomoci v roku 2012 (príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd) po 58,69 € za 1 úkon právnej služby a režijný paušál 7,63 € za jeden úkon podľa § 11 ods. 4 veta druhá vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Uplatnenie trov konania vo väčšom rozsahu nepovažoval za dôvodné.

Uznesenie krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním v časti výroku o trovách konania. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že nie je povinná zaplatiť

právnemu zástupcovi navrhovateľa náhradu trov konania. Namietla, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože napadnutým rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X z 22. októbra 2012 bola žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok od 25. júna 2012 zamietnutá z dôvodu, že nespĺnil zdravotnú podmienku priznania invalidity. Až po podaní návrhu na preskúmanie uvedeného rozhodnutia odporkyne a po predložení novších odborných lekárskejších správ bol navrhovateľ pri opätovnom posúdení zdravotného stavu posudkovým lekárom sociálneho poistenia ústredia uznaný za invalidného od 31. januára 2013. Navrhovateľ písomným podaním z 20. marca 2012 vzal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že odporkyňa rozhodnutím z 19. februára 2013 číslo XXX XXX XXXX X, vyhovel jeho opravnému prostriedku v celom rozsahu. Odporkyňa nezavinila, že sa konanie muselo zastaviť, pretože až dodatočné predloženie lekárskejších správ navrhovateľom vyvolalo potrebu opätovne posúdiť nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) podľa § 250ja v spojení s § 246c O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Krajský súd začal konať na základe návrhu navrhovateľa z 13. novembra 2012 na preskúmanie rozhodnutia z 22. októbra 2012 č. XXX XXX XXXX X, ktorým podľa § 70 a § 71 zákona o sociálnom poistení odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z 10. októbra 2012, pretože nespĺnil medicínsku podmienku priznania invalidity, nebol teda uznaný za invalidného. Po doložení novších odborných lekárskejších správ bol navrhovateľ uznaný za invalidného od 31. januára 2013. Odporkyňa rozhodnutím z 19. februára 2013 číslo XXX XXX XXXX X - II, priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 31. januára 2013.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 246c ods.1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Pre posúdenie nároku na náhradu trov konania je podstatným to, či k späťvzatiu návrhu došlo pre správanie sa odporkyne.

Z vyššie uvedeného skutkového stavu vyplýva, že posudkom z 10. októbra 2012 bola miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť stanovená na 35%, teda navrhovateľ nebol uznaný invalidným a nárok na invalidný dôchodok mu od 25.06.2012 nevznikol.

Navrhovateľ bol uznaný za invalidného od 31.01.2013. Invalidný dôchodok mu bol priznaný až od 31. januára 2013, teda odporkyňa nevyhovela jeho opravnému prostriedku v celom rozsahu (nepriznala mu invalidný dôchodok od 25. júna 2012). Úplné vyhovie opravnému prostriedku nemožno vyvodit' ani z okolnosti, že invalidita od 31. januára 2013 bola stanovená na základe uznanej 45 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, hoci navrhovateľ v opravnom prostriedku žiadal jej stanovenie v rozmedzí 60 % - 80 %. Vydanie rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku od 31. januára 2013, preto neodôvodňovalo postup podľa § 146 ods.2 vety druhej O.s.p.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 220 OSP uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zmenil a podľa § 146 ods.1 písm. c) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.